

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1023200427
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Juraj Štorcel, PhD.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1023200427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a členiek senátu Mgr. Jany Ondrejkovej a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., bytom D. XX, XXX XX E., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, zastúpená: prof. JUDr. Juraj Hamulák, PhD., advokát, so sídlom Jégého 16999/12, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2023/000045-003 zo dňa 18.01.2023, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania
Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Personálnym rozkazom Prezidenta Policajného zboru č. 222 zo dňa 31.10.2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bola žalobkyňa podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) dňom 01.10.2019 prevedená na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Žalobkyňa bola súčasne odvolaná dňom 30.09.2019 z dovtedajšej funkcie – starší referent špecialista expozitúry Bratislava národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru. Uvedené bolo vopred prerokované v OZP SR.

2. Prvostupňový orgán uviedol, že dňa 23.07.2019 bolo vydané Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 13/2019 o vykonaní zmien v tabuľkách zloženia a počtov (ďalej len „organizačné opatrenie“), pričom súčasťou zmien boli zmeny aj na národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru, na ktorej pôsobila žalobkyňa, pričom došlo k zrušeniu dovtedajšej funkcie žalobkyne – starší referent špecialista expozitúry Bratislava Národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru. V nadväznosti na organizačné opatrenie bol vydaný personálny rozkaz č. 95 zo dňa 25.09.2019, ktorým bola žalobkyňa prevedená, voči ktorému podala žalobkyňa odvolanie, na podklade ktorého žalovaný vydal rozhodnutie č. SPOU-PO-PK-98/2019 zo dňa 11.12.2019 (ďalej spolu len „predchádzajúce rozhodnutia“), ktorým bol personálny rozkaz potvrdený. Voči predchádzajúcim rozhodnutiam podala žalobkyňa správnu žalobu, na podklade ktorej Krajský súd v Bratislave vydal

rozsudok č. k. 5S/46/2020-113 zo dňa 26.04.2022 (ďalej len „rozsudok Krajského súdu v Bratislave“) a predchádzajúce rozhodnutia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pretože tieto rozhodnutia považoval za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť posúdenia otázky náležitého odôvodnenia personálneho rozkazu v spojení so zistením, že skutkový stav vzatý za základ rozhodnutia nemal žiadnu oporu v administratívnom spise.

3. Prvostupňový orgán tak na podklade zrušenia predchádzajúcich rozhodnutí znova rozhodol, pričom poukázal na organizačné opatrenie, na zrušenie funkcie žalobkyne a na potrebu prevedenia žalobkyne na novú funkciu.

4. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie zo dňa 07.12.2022, pričom namietla, že prvostupňové rozhodnutie nezodpovedá výroku a ani odôvodneniu rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým boli zrušené predchádzajúce rozhodnutia. Žalobkyňa namietla, že nie je možné, aby účinky o odvolaní z funkcie, resp. preložení nastali ešte pred jeho platnosťou, t. j. pred jeho oznámením účastníkovi konania, ktorého sa odvolanie, resp. prevedenie týka. Opačný postup je retroaktívny a v rozpore s princípom právnej istoty. Právoplatne zrušené predchádzajúce rozhodnutia boli protiprávne a fiktívne aplikované do tzv. doplneného, avšak zrušeného a neexistujúceho formátu v podobe prvostupňového rozhodnutia. Žalobkyňa mala za to, že v jej prípade nemá prvostupňové rozhodnutie deklaratórne účinky, ale jedná sa o rozhodnutie, ktoré má mať konštitutívny charakter. Mala za to, že účinky jej prevedenie nemôžu byť retroaktívne, a teda vnikajú až právoplatnosťou prvostupňového rozhodnutia (ex nunc).

5. Na podklade podaného odvolania vydal žalovaný rozhodnutie č. SPSČ-PO3-2023/000045-003 zo dňa 18.01.2023 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

6. Žalovaný poukázal na organizačné opatrenie, na podklade ktorého došlo k zrušeniu predchádzajúcej funkcie žalobkyne a uviedol, že sa jednalo o organizačnú a systematizačnú zmenu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Bratislave tak bolo potrebné znova rozhodnúť, pričom došlo k vydaniu prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný uviedol, že bolo opakovane zdôraznené, že podkladom vydania prvostupňového rozhodnutia bolo organizačné opatrenie. Súčasne žalovaný uviedol, že bol rešpektovaný aj právne záväzný názor Krajského súdu v Bratislave a uviedol, že s odkazom na ustálenú súdnu prax kasačného súdu vo vzťahu k inštitútu zmeny služobného pomeru policajtov podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe má táto zmena charakter deklaratórneho právneho aktu, ktorým sa účastníkovi konania formálne vyhlasuje právny stav, ktorý fakticky nastal vykonávanými organizačnými a systematizačnými zmenami.

7. Žalovaný zopakoval, že zmena služobného zaradenia žalobkyne bola vynútená nemožnosťou vykonávania dovtedajšej ňou zastávanej funkcie, pretože táto bola z dôvodu organizačných zmien zrušená s tým, že sa vytvorila nová funkcia s inou náplňou činnosti. Preto bola zmena služobného zaradenia žalobkyne odôvodnená a uskutočnila sa v súlade s § 35 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe.

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobkyne

8. Žalobkyňa podala na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu zo dňa 16.03.2023 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia a ich zrušenia.

9. Žalobkyňa namietla, že napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie nezodpovedajú záverom rozsudku Krajského súdu v Bratislave, z ktorého vyplynulo, že „v ďalšom konaní bude úlohou orgánu verejnej správy odstrániť vady konania a rozhodnutia v naznačenom smere.“ Žalobkyňa mala za to, že nie je možné, aby napadnuté rozhodnutie nadobudlo účinnosť skôr, ako bolo platné. Poukázala na § 241 zákona o štátnej službe, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie musí byť oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo dorúčením.

10. Žalobkyňa uviedla, že nie je možné, aby účinky rozhodnutia o odvolaní z funkcie, resp. preložení nastali ešte pred jeho platnosťou, t. j. pred oznámením účastníkovi konania, ktorého sa odvolanie, resp. prevedenie týka. Opačný postup by bol retroaktívny a v rozpore s princípom právnej istoty. Zo záverov rozsudku Krajského súdu v Bratislave podľa žalobkyne nevyplývalo, že orgánu verejnej správy bola uložená povinnosť znovu konať vo veci jej prevedenia, ale že vec bola vrátená na ďalšie konanie. Žalobkyňa mala za to, že v konkrétnom prípade nemá napadnuté rozhodnutie deklaratórne účinky, ale jedná sa o rozhodnutie, ktoré má mať konštitutívne účinky a účinky prevedenia žalobkyne nemôžu byť retroaktívne, ale vznikajú až právoplatnosťou napadnutého rozhodnutia.

11. Žalobkyňa uviedla, že po zrušení predchádzajúcich rozhodnutí očakávala, že žalovaný napravi protiprávny stav tým, že vydá rozhodnutie, ktorým bude deklarovať právny stav spreď účinnosti predchádzajúcich rozhodnutí, t. j., že žalobkyňa bude pokračovať vo svojom pôvodnom služobnom zaradení a zároveň jej služobný úrad bude kompenzovať a dorovná rozdiel v služobnom plate, opak sa stal realitou. Žalovaný zvolil postup, ktorého účelom a cieľom je len poškodiť žalobkyňu.

12. Žalobkyňa ďalej namietla, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zásadou zneužitia práva, s dobrými mravmi a bola znevýhodnená, pretože si uplatňovala úspešne svoje práva zo služobného pomeru. Žalobkyňa zastala názor, že ak by v čase jej preradenia v roku 2019 existovali dôvody a podklady na preradenie, tak by boli súčasťou administratívneho spisu v konaní pred Krajským súdom v Bratislave a keďže neboli, vzbudzuje to u nej podozrenie, že boli dôvody vyprodukované dodatočne.

III.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie podania účastníkov konania

13. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 13.11.2023, pričom zopakoval, že predmetom súdneho konania sú rozhodnutia, ktorým bolo vykonané prevedenie žalobkyne a s tým spojené odvolanie žalobkyne z jej doterajšej funkcie a nie rozhodnutie o ustanovení do funkcie. S odkazom na predchádzajúce súdne konanie žalovaný uviedol, že bolo potrebné opätovne rozhodnúť vo veci prevedenie žalobkyne a odvolania z jej doterajšej funkcie.

14. Žalovaný uviedol, že v novom konaní po zrušení predchádzajúcich rozhodnutí bolo potrebné vychádzať z hmotného práva, t. j. z právneho stavu, ktorý existoval v rozhodnom čase, teda v čase vydania organizačného opatrenia, čo sa aj stalo. Preto sú tvrdenia žalobkyne o retroaktívnom postupe nesprávne a zároveň žalobkyňa ani nekonkretizovala, čo konkrétne malo byť použité retroaktívne. Výkladom žalobkyne by sa podľa žalovaného dospelo k záveru, že každé následné rozhodnutie vydané po tom, ako bolo pôvodné rozhodnutie správnym súdom zrušené, porušuje princíp zákazu retroaktivity. V prípade žalobkyne však nedošlo k aplikácii neskoršej právnej normy, ktorá by pôsobila do minulosti, ale vychádzalo sa zo skutkového a právneho stavu, ktorý existoval pred zrušením predchádzajúcich rozhodnutí.

15. K námietke žalobkyne ohľadom charakteru rozhodnutí žalovaný uviedol, že zrušením predchádzajúcich rozhodnutí nedošlo k vytvoreniu nového právneho stavu. Predchádzajúce rozhodnutia boli následkom opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 13 zo dňa 23.07.2019 o vykonaní zmien v tabuľkách a počtoch, a preto boli legitímnou konzekvenciou tohto opatrenia. Zrušením predchádzajúcich rozhodnutí však nedošlo k zrušeniu vydaného opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 13 zo dňa 23.07.2019, preto skutkový a právny stav v podobe existencie organizačného opatrenia naďalej existoval a na jeho základe bolo potrebné nanovo, po zrušení predchádzajúcich rozhodnutí rozhodnúť, keďže organizačné opatrenie o zrušení doterajšej funkcie žalobkyne zostalo zachované, a teda nezmenené a rovnako zostal nezmenený rozkaz riaditeľa OR PZ o jej ustanovení do novej funkcie. Nevydaním nových rozhodnutí by tak vznikol stav, kedy by bola doterajšia funkcia žalobkyne zrušená, bola by od 01.10.2019 ustanovená do novej funkcie a zároveň by nebola na túto novú funkciu prevedená a z doterajšej /zrušenej/ funkcie by nebola uvoľnená – uvedený postup by bol v rozpore s § 35 ods. 9 zákona o štátnej službe.

16. K ďalším žalobným námietkam žalovaný uviedol, že tieto sú nekonkrétne a všeobecné. Žalovaný zhrnul, že podaná žaloba je nedôvodná a navrhol ju zamietnuť.

17. K vyjadreniu žalovaného žalobkyňa zaslala repliku zo dňa 08.01.2024, pričom zotrvala na svojej žalobnej argumentácii. Podaním zo dňa 08.09.2025 zaslala žalobkyňa zhrňujúce stanovisko.

18. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

19. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-5S/78/2023.

20. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a s odkazom na § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) žalobu zamietol.

21. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 17.09.2025, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

22. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

23. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe, policajť v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.

25. Podľa § 35 ods. 2 zákona o štátnej službe, organizačnou zmenou na účely tohto zákona sa rozumie zmena, pri ktorej sa zrušila doterajšia funkcia policajťa a nevytvorila sa nová funkcia alebo sa zrušila doterajšia funkcia policajťa a vytvorila sa nová funkcia s inou náplňou činnosti alebo sa zrušila doterajšia funkcia policajťa a vytvorila sa nová funkcia s rovnakou náplňou činnosti v inom mieste výkonu štátnej služby.

26. Úlohou správneho súdu bolo, na podklade uplatnených žalobných bodov, preskúmať napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie, pričom s odkazom na viazanosť rozsahom a dôvodmi žaloby sa správny súd zameril na vyhodnotenie, či orgány verejnej správy postupovali v súlade s príslušnými právnymi predpismi a predchádzajúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ak vydali napadnuté rozhodnutie.

K porušeniu princípu zákazu retroaktivity

27. Žalobkyňa namietla, že napadnutým rozhodnutím a prvostupňovým rozhodnutím bol porušený princíp zákazu retroaktivity. Uvedené porušenie žalobkyňa vidí v tom, že v jej prípade došlo k zrušeniu predchádzajúcich rozhodnutí, pričom sa domnievala, že budú vytýkané vady vyriešené, avšak žalobkyňa mala za to, že dodatočné dopĺňanie dôkazov je neprípustné. Žalobkyňa daný žalobný bod odôvodnila odkazom na ňou vybranú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a kasačného súdu. Uvedená žalobná námietka bola správnym súdom vyhodnotená ako nedôvodná.

28. Z administratívneho spisu je zrejmé, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave boli zrušené predchádzajúce rozhodnutia. Tu správny súd odkazuje na bod 112. rozsudku Krajského súdu v Bratislave, v ktorom Krajský súd v Bratislave konštatoval, že zrušené predchádzajúce rozhodnutia boli nepreskúmateľné, pretože nebolo z nich zrejmé, čo bolo obsahom organizačnej zmeny, kedy došlo k prerokovaniu s príslušným odborovým orgánom, čo bolo podkladom rozhodnutia a pod. Na podklade uvedeného Krajský súd v Bratislave uložil žalovanému, aby odstránil vady konania a rozhodnutia v danom smere - odstránil nepreskúmateľnosť a doplnil dokazovanie.

29. Ako to už správny súd uviedol vyššie, je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, pričom žaloba žalobkyne nie je výnimkou. Žalobkyňa v žalobe len všeobecne uviedla, že napadnuté rozhodnutia sú v rozpore s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, avšak nekonkretizovala presne v čom. Poukázala len na všeobecný zákaz retroaktivity, a preto správny súd vykonal správny súdny prieskum napadnutých rozhodnutí len v rozsahu, v akom tieto žalobkyňa konkrétne namietla. Po preskúmaní administratívneho spisu a súdneho spisu však správny súd nevzhladol porušenie princípu zákazu retroaktivity tak, ako to konštatovala žalobkyňa.

30. K zrušeniu predchádzajúcich rozhodnutí je potrebné uviesť, že tým, že došlo k zrušeniu prechádzajúcich rozhodnutí, sa vec žalobkyne vrátila do štádia roku 2019 a bolo potrebné zo strany žalovaného znova rozhodnúť. K danému správny súd odkazuje aj na právnu teóriu (Baricová, J. a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 948), ktorá uvádza, že zrušujúci rozsudok správneho súdu okamihom právoplatnosti nielen odstráni napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie, ale spravidla aj vec vráti do okamihu pred rozhodnutím žalovaného alebo prvostupňového orgánu (v závislosti od toho, či došlo aj k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia). V takom prípade sa vec vracia do štádia rozhodovania o riadnom opravnom prostriedku v administratívnom konaní alebo do štádia rozhodnutia prvostupňového orgánu a v prípade jednostupňových administratívnych rozhodnutí či opatrení do štádia rozhodovania u orgánu verejnej správy, ktorý rozhodnutie (opatrenie) vydal v tomto jedinom stupni. V prípade, ak uvedené premietneme na stav žalobkyne, prvostupňový orgán nepochybil, ak po zrušení prechádzajúcich rozhodnutí znova rozhodol o prevedení žalobkyne, a to ku dňu 01.10.2019. Nemožno tak hovoriť o porušení princípu zákazu retroaktivity, pretože žalovaný postupoval v súlade s princípmi správneho súdneho konania, a teda znova rozhodol o veci žalobkyne (časovo k roku 2019) a konal aj v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ktorý žalovanému prikázal znova konať a odstrániť vytýkané nedostatky.

31. Ak žalobkyňa ďalej namietla, že dodatočné produkovanie dôvodov je retroaktívne a v rozpore s princípom právneho štátu, ani túto žalobnú námietku správny súd nevyhodnotil ako dôvodnú. Aj napriek tomu, že žalobkyňa túto žalobnú námietku znova vymedzila všeobecne, správny súd preskúmal rozsudok Krajského súdu v Bratislave a napadnuté rozhodnutia a je nutné konštatovať, že žalovaný postupoval v súlade so závermi rozsudku Krajského súdu v Bratislave.

32. V prípade, ak závery rozsudku Krajského súdu v Bratislave aplikujeme na prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie, je potrebné uviesť, že sa v nich nachádza (i) informácia o organizačnom opatrení, (ii) informácia o tom, že účinnosť zmien bola určená dňom 01.10.2019 a (iii) informácia o tom, že funkcia „starší referent špecialista expozitúry Bratislava Národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru“, na ktorej bola žalobkyňa zaradená, sa zrušila a vytvorila sa nová funkcia, a to „vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave.“ Z napadnutých rozhodnutí súčasne vyplýva, že nový návrh na prevedenie bol prerokovaný s odborovým orgánom, pričom tento vyjadril súhlas. V administratívnom spise sa zároveň nachádza aj úplné znenie organizačného opatrenia, spolu s prehľadom zmien v tabuľke zloženia a počtov. Podľa názoru správneho súdu tak žalovaný odstránil nedostatky vytýkané Krajským súdom v Bratislave, pričom žalobkyňa žiadnym konkrétnym spôsobom uvedené skutočnosti v žalobe nenamietla (okrem spomenutej retroaktivity).

K charakteru prevedenia

33. Žalobkyňa v žalobe ďalej namietla, že prvostupňové rozhodnutie má voči jej osobe konštitutívny charakter a nie deklaratórny. S daným sa správny súd nestotožňuje. Ako to správne uviedol aj žalovaný

v napadnutom rozhodnutí, personálny rozkaz týkajúci sa prevedenia má charakter deklaratórneho právneho aktu, ktorým sa formálne vyhlasuje právny stav, ktorý fakticky nastal vykonanými organizačnými opatreniami (k tomu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžo/334/2015zo dňa 25.01.2017 alebo sp. zn. 3Sžo/190/2015 zo dňa 22.02.2017 alebo 3Sžk/4/2017 zo dňa 21.02.2018). Policajný zbor je vojensky organizovaný zbor, ktorý je oprávnený posúdiť v rámci organizačných zmien v prípade zrušenia doterajšej funkcie príslušníka Policajného zboru potrebu jeho zaradenia na konkrétnu funkciu na konkrétne miesto v závislosti od potrieb Policajného zboru. Ako to už bolo viackrát spomenuté, žalobkyňa bola prevedená na podklade organizačného opatrenia, ktoré nebolo zrušené a ani nahradené, a teda na účely prevedenia žalobkyne boli účinné organizačné zmeny ako riadny podklad.

34. V tomto kontexte je nutné zdôrazniť, že na konanie o služobnom pomere policajtov sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Postupy v predmetných konaniach sa riadia príslušnými ustanoveniami zákona štátnej služby. Organizačnou zmenou sa v danom prípade zrušila doterajšia funkcia, ktorú vykonávala žalobkyňa a vytvorila sa nová funkcia, na ktorú bola prevedená. Po preskúmaní veci správny súd konštatuje, že prevedenie žalobkyne sa uskutočnilo z dôvodu organizačných zmien, ktoré sa realizovali organizačným opatrením a toto organizačné opatrenie je súčasťou administratívneho spisu (spolu s prehľadom zmien v tabuľke zloženia a počtov). Jedná sa v danom prípade o vnútorný predpis, ktorý je osobitným prípadom normatívnych právnych aktov nesmerujúcich voči subjektom stojacim mimo systému vzťahov organizačnej nadriadenosti a podriadenosti vo verejnej správe. Smeruje len voči subjektom ovládaným organizačnou podriadenosťou vo vzťahu k správnomu orgánu, ktorý takýto normatívny akt vydal. Jedná sa o abstraktné formy vnútornej činnosti verejnej správy s povahou interných normatívnych aktov. Od normatívnych právnych aktov, ktoré majú vonkajšie právne účinky sa vnútorné predpisy odlišujú najmä tým, že ich právne účinky smerujú výlučne voči služobne podriadeným subjektom, teda sú aktami internými. Vzhľadom k tomu, že nemajú všeobecnú záväznosť nie sú prameňmi práva, ale sú pre ich adresátov záväzné. V danom prípade tak má prvostupňové rozhodnutie (personálny rozkaz o prevedení) charakter deklaratórneho právneho aktu, ktorým sa účastníkovi konania formálne vyhlasuje právny stav, ktorý fakticky nastal vykonanými organizačnými a systematizačnými zmenami.

35. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 515/2016 zo dňa 23.06.2016, podľa ktorého „v súvislosti s touto námietkou ústavný súd poukazuje na § 35 ods. 1 písm. a) policajného zákona, podľa ktorého sa policajt v služobnom pomere prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia. Rešpektujúc citovaný text § 35 ods. 1 písm. a) policajného zákona, ústavný súd akceptuje ako ústavne konformný právny názor najvyššieho súdu, podľa ktorého príslušné ustanovenia policajného zákona je potrebné vykladať s ohľadom na osobitný charakter služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru, keďže „Právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov PZ odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potreba pevného začlenenia policajta do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone, čo zvyrazňuje skutočnosť, že nemožno hovoriť o modifikácii súkromno-právneho pomeru, ale o špecifickom štátnozamestnaneckom pomere verejného práva, ktorého právna úprava má formu kódexu.“. Vzhľadom na citované ústavné rozhodnutie súd považuje z ústavného hľadiska za akceptovateľný záver najvyššieho súdu, v zmysle ktorého sa potreba konkrétneho nasadenia policajta prezumuje a od riadiacich pracovníkov polície nemožno vyžadovať, aby preukazovali a dokladovali splnenie podmienky nemožnosti prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu doterajšej funkcie, ktorá bola zrušená. Keďže policajný zbor je vojensky organizovaný zbor, je to nadriadený, ktorý je oprávnený posúdiť v rámci organizačných zmien v prípade zrušenia doterajšej funkcie príslušníka Policajného zboru, potrebu zaradenia príslušníka na konkrétnu funkciu na konkrétnom mieste v závislosti od potrieb Policajného zboru.“

36. Na podklade uvedených skutočností dospel správny súd k záveru o nedôvodnosti žaloby, a preto ju s odkazom na § 190 SSP zamietol.

37. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v súdnom konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

38. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).